

ОТВОРЕНО ПИСМО ОТ УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА АСОЦИАЦИЯТА НА ПРОКУРОРИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ДО

Висш адвокатски съвет

гр. София

ул. „Цар Калоян“ № 1 – а

ДО:

Софийска адвокатска колегия

София 1309

Бул. „Тодор Александров“ 137, ет. 2

КОПИЕ:

административен Ръководител

районен прокурор на

Районна прокуратура-Благоевград

Уважаеми дами и господа, уважаеми колеги,

Асоциацията на прокурорите в България (АПБ) е доброволно неполитическо сдружение на магистратите от системата на Прокуратурата в Република България (ПРБ). Една от основните цели и дейности на Асоциацията е да обобщава и оповестява мненията и исканията на прокурорите, да пази техните законни права и интереси и да защитава професионалния им имидж.

Наскоро, Управителния съвет на АПБ беше сезиран с писмо от административния ръководител на Районна прокуратура - Благоевград, в което са изнесени изключително обезпокоителни факти, засягащи личността на наш колега - прокурор и член на АПБ. Фактите са изведени от контекста на конкретно дело от наказателен общ характер, което се разглежда пред Районен съд - Благоевград. Заради висящността на процеса, в настоящето отворено писмо, няма да посочваме името на колегата и номера на делото.

Обезпокоителното в писмото, което провокира настоящето ни обръщение, е свързано с поведението на защитниците (адвокати) в процеса. И защото сме запознати само с фактите, поднесени от едната страна, тук няма да цитираме и имената на адвокатите. А и не на последно място, най-малкото за да не им направим (макар и лоша) все пак реклама. Ще посочим само, че те са членове на Софийската адвокатска колегия (САК).

Фактите накратко са следните: По искане на един от подсъдимите и неговия защитник по време на открито съдебно заседание, съдът е дал 15мин. почивка и възможност на страните да преговарят условията за сключване на евентуално споразумение. Прокурорът предложил наказание, което сметнал за справедливо, непротиворечащо на закона и морала и съответно на тежестта на извършените множество деяния при опасен рецидив. Това наказание не било прието. Подсъдимият се опитал да диктува споразумителните условия, като заявил, че ако не се подпише споразумение, „... нещата ще станат страшни“. След отказа на прокурора да сключи споразумение при условията на подсъдимия и неговия защитник, съдебното заседание било подновено. Отказът на прокурора да подпише споразумение провокирал недопустимо отношение към представителя на държавното обвинение. След консултация и разговор със защитника си, подсъдимият започнал словесна атака срещу личността на прокурора, продължила впоследствие и срещу съдебния състав. А целта на тази атака е била да бъдат отведени прокурора и съдебния състав.

Атаката срещу държавния обвинител е била насочена против нейната личност (прокурора е жена), професионална чест и качества, както и против членове на нейното семейство, в присъствието на медии и други лица в залата. И това поведение на подсъдимия по никакъв начин не е било „озаптено“ от защитника. Последният нито е

направил опит да прекъсне своя подзащитен и да преустанови неговата вербална агресия към прокурора, нито е изразил своето несъгласие с проявеното от подсъдимия враждебно и нападателно поведение. След неуспешния опит по този начин да бъде отведен прокурора, е започнала „атака“ от адвоката на друг от подсъдимите срещу председателя на съдебния състав, като искането за отвод е било мотивирано по следния начин, цитат:“ Госпожо съдия, вие просто в момента се превъзбудихте и искате по всяка вероятност да ме убедите, че НПК не е задължителен за съда...Явно и Вие не сте прочели обвинителния акт, или го четете така, както на някой друг е угодно“.

Уважаеми колеги,

След сезирането ни и след като се запознахме с тези факти, не можем да не изразим острата си реакция срещу подобно неуважително и неетично отношение към действащи магистрати във връзка със служебните им отношения от представители на една гилдия, с която иначе сме призвани да работим почти ежедневно.

Необходимо е да изтъкнем изрично следното:

1. Споразумението не е задължение, а възможност в наказателния процес, която се реализира само при взаимно съгласие по всички параметри между договарящите страни - прокурор и защитник.
2. Представителите на държавното обвинение не могат да си избират подсъдимите, пострадалите лица или другите участници в процеса. А са призвани и длъжни да изпълняват задълженията си само в името на закона и справедливостта.

НО, в закона и създадените устройствени правила на работа в ПРБ има достатъчно механизми, които да гарантират и че нито един казус, дело, пострадал или подсъдим не може да бъде избран от наблюдаващия прокурор.

От своя страна, ние, представителите на прокуратурата сме наясно, че нормативните източници, регламентиращи дейността и функциите на адвоката в съдебния процес, Ви задължават да отстоявате правата и интересите на своите доверители. Но същите тези източници, Ви задължават да проявявате уважение към съда, и към адвоката на отсрещната страна- а в наказателния процес това е прокурора.

Считаме, че чрез бездействието си, допускайки неговият клиент да демонстрира в съдебна зала поведение в разрез с моралните норми въобще, и в частност тангентиращо към деяние от частно-правен характер, адвокатът е уронил престижа и достойнството на адвокатската професия и е нарушил професионалната етика и морал. Той не е изпълнил своите правни и етични задължения към съдебната власт и си е послужил с похвати, които имат за цел създаване на неоправдани или непозволен от закона и адвокатската етика пречки за нормалното развитие на съдебния процес.

Същото негативно е отношението ни и към поведението на другия защитник спрямо председателя на съдебния състав. Да, съдията не е член на АПБ, но като представители на институция, която е страна в наказателните производства пред съда, осъждаме подобно поведение спрямо магистрата въобще.

Уважаеми колеги,

Съдебната власт в РБ е независима, прокурорът и съдът вземат решенията си ръководени от вътрешното си убеждение, закона и доказателствата по делото.

Нападките към прокурор, свързани с изнасяне на неверни и позорящи факти в публичното пространство заради неподписване на споразумение, засяга пряко устоите и авторитета на съдебната система.

Прокурорите, както и съдиите, не бива да бъдат подлагани по какъвто и да било начин на натиск и оклеветяване, за да могат да изпълняват дейността си само съгласно закона и вътрешното си убеждение.

Ние ценим и уважаваме и Вашия труд, като правовото общество без Вас също е немислимо. Но в правовото общество водач е законът, не емоциите.

Нека наистина всички влизаме в съда като в храм - там, където „Когато фактите говорят, и боговете мълчат“. Нека за следващите поколения юристи оставим имената си, запомнящи се с професионализъм, чест и достойнство.

И на последно, но не по важност място, предлагаме на Председателите на Висшия адвокатски съвет и САК да направят проверка дали в изнесеното от нас има достатъчно основания да се търси дисциплинарна отговорност, като изразяваме готовност да предоставим по-голяма конкретика в отделна кореспонденция.

С уважение и пожелания за ползотворно сътрудничество, Управителен съвет на Асоциация на прокурорите в България

02 Юни 2017